

September

September is een fantastische maand. Melancholiek, maar niet droefgeestig

Zondagmorgen vroeg is een heerlijke tijd om te schilderen. Iedereen ligt nog op één oor. Geen telefoon en een ontspannend radioprogramma aan. Eerst fluiten de *Vroege Vogels* door de microfoon. Yvo de Wijs op Radio 1 is een stevige concurrent geworden voor de weldaad van het orgel in mijn oude Hooglandse Kerk.

Janneke Brinkman-Salentijn

Geniet elke maand van de prachtige aquarellen van illustratrice en biologe Janneke Brinkman-Salentijn.

En dan volgt Radio 2 met muziek. Vanmorgen waren dat improvisaties op de maand september. Eerst een liedje van Gilbert Bécaud: *C'est en septembre* en daarna Harry Belafonte met een ode aan deze fantastische maand. Het is rustig weer en je kunt nog lekker in de zon zitten. In de tuin dwarrelt af en toe een blaadje naar beneden. Ontegenzeggelijk volgt het afscheid van de warmte en

van veel buiten zijn. Melancholiek, maar tegelijkertijd niet zo droefgeestig. Ik mag namelijk aan de slag met roze hibiscus. Gekregen van mijn buurvrouw; de buuf zoals haar andere burens, een twintigtal studenten, haar noemen.

Stikjaloers ben ik op haar tuin in de herfst. Bomvol bloeiende witte floxen, roze hortensia's en lavatera's. Er bloeien zelfs nog rozen! De tuin is helemaal symmetrisch met buxusranden om de perkjes. Midden in elk perk staat een hibiscus-boompje met grote roze bloemen op stam. Vanaf mijn balkon verlek ik mij aan haar enorme bloemen. "Mag ik jouw hibiscus schilderen?" vraag ik haar. "Natuurlijk, kom maar," is het antwoord. Ik pluk een paar takken en dolgelukkig verdwijn ik naar mijn atelier. In het park tegenover ons zie ik steeds meer blaadjes vallen. En even wens ik dat ik nog net zo jong was als de studenten twee huizen verderop.

Janneke Brinkman-Salentijn
www.jannekebrinkmansalentijn.nl

